

POSTANOWIENIE

Dnia 26 kwietnia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 26 kwietnia 2010 r.
skargi T. L., A. N. i małoletniego N. N.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w P.z dnia 16 kwietnia 2009 r.,
sygn. akt II Ca (...)
wydanego w sprawie z powództwa M. L. i C. Ż.
przeciwko T. L., A. N. i małoletniemu N. N.
o opróżnienie lokalu mieszkalnego i zapłatę,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

W związku ze skargą A. N., T. L. i małoletniego N. N. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 16 kwietnia 2009 r. należy zważyć, co następuje.

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać: 1) oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości lub w części, 2) przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie, 3) wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, 4) uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy, 5) wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest

możliwe, a ponadto – gdy skargę wniesiono stosując art. 424¹ § 2 – że występuje wyjątkowy wypadek uzasadniający wniesienie skargi, 6) wnioszek o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem.

Skarga nie spełnia wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. Uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy polega na przedstawieniu wyodrębnionego wywodu przekonującego, że szkoda została wyrządzona oraz określającego czas jej powstania, postać i związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia niezgodnego z prawem (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 141, z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, niepubl., z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05, niepubl., z dnia 22 listopada 2005 r., I CNP 19/05, niepubl.). Przesłanka uprawdopodobnienia szkody, przewidziana w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c., zostaje spełniona, jeżeli skarżący powoła w skardze nie tylko wszystkie znane mu fakty, które wskazują na związek między zaskarżonym orzeczeniem a doznanymi wskutek jego wydania stratami lub utraconymi korzyściami, ale ponadto powoła dowody lub co najmniej ich surogaty, które uczynią twierdzenie o wyrządzeniu szkody wiarygodnym (tak m.in. postanowienie SN z dnia 23 marca 2006 r., IV CNP 23/06, *Biul.SN 2006, nr 6, s. 8*, postanowienie SN z dnia 25 lipca 2006 r., III CNP 40/06 niepubl.). Tak rozumianego obowiązku skarżący nie spełnili. W szczególności nie podjęli próby choćby uprawdopodobnienia, że wskazywana szkoda już wystąpiła. Jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w postanowieniu z 27 października 2005 r. (V CNP 28/05, niepubl.), skarga o stwierdzenie niezgodności prawomocnego orzeczenia z prawem nie służy zapobieganiu wyrządzenia szkody, mogącej powstać wskutek wydania orzeczenia sądowego, lecz jest środkiem prawnym, który w razie jego uwzględnienia stanowi podstawę wystąpienia z powództwem przeciwko Skarbowi Państwa o naprawienie szkody wyrządzonej orzeczeniem sądowym.

Z tego względu, orzeczono jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).